

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Gokhveis Ttaiana, reprezentată de avocatul Cebanaș Alexandru,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Gokhveis Tatiana împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 06 mai 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3ra-680/25

NR. PIGD 2-24031566-01-3ra-23092025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – jud. Gh. Stratulat
Curtea de Apel Centru – jud. Gh. Mîra, A. Bostan, Gr. Dașchevici

11 martie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Gokhveis Ttaiana, reprezentată de avocatul Cebanaș Alexandru,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În data de 21 martie 2024, Gokhveis Tatiana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, solicitând anularea Deciziei nr. 535/24/DAA din 27 februarie 2024, emisă de Direcția Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne și obligarea Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne să acorde reclamantului azil pe teritoriul Republicii Moldova și statutul de refugiat.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, prin Decizia nr. 535/24/DAA din 27 februarie 2024 a Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație, i-a fost respinsă cererea de azil, decizie care i-a fost comunicată la data de 28 februarie 2024. Reclamanta nu este de acord cu această decizie și o consideră nelegală.

3. Gokhveis Tatiana a menționat că s-a născut la XXXXX, în regiunea XXXXX, XXXXX, fiind de naționalitate XXXXX și de religie XXXXX. Cu privire la plecarea sa din Federația Rusă în Republica Kazahstan, reclamanta a menționat că nu se simțea în siguranță. Ulterior, a plecat în Turcia, unde a locuit până la data de 25 martie 2023, după care a venit în Republica Moldova, împreună cu familia, unde a solicitat azil.

4. A relatat reclamanta că, ajungând în Aeroportul Internațional Chișinău, a fost arestată, pe motiv că figura pe lista persoanelor date în căutare internațională de către Federația Rusă. În consecință, a fost inițiată procedura de extrădare, iar cauza a fost examinată de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana. În cadrul ședinței de judecată privind prelungirea măsurii arestului preventiv și examinarea posibilității extrădării sale în Federația Rusă, procurorul din cadrul Secției juridice și cooperare internațională a Procuraturii Generale a formulat o solicitare prin care a cerut încetarea examinării demersului de extrădare și revocarea măsurii preventive, cu punerea în libertate a reclamantului, Gokhveis Tatiana. Instanța de judecată a admis solicitarea procurorului și a emis o încheiere prin care a dispus încetarea procedurii de extrădare și eliberarea reclamantului.

5. A accentuat, Gokhveis Tatiana că, problemele au început în anul 2015, după ce a participat la proteste împotriva regimului de guvernământ din Federația Rusă. În urma acestor acțiuni, a fost supusă unor verificări și presiuni exercitate de autoritățile de forță, inclusiv Ministerul Afacerilor Interne și Serviciul Federal de Securitate (FSB) al Federației Ruse. Ulterior, familia sa a devenit ținta intimidărilor: copilul a fost hărțuit la școală, iar soțul a fost determinat să-și piardă locul de muncă. În aceste condiții, reclamanta a fost nevoită să demisioneze și, în cele din urmă, să părăsească împreună cu familia sa teritoriul Federației Ruse. Totodată, a susținut că autoritățile ruse au intentat în mod abuziv un dosar penal împotriva sa, care a stat la baza emiterii mandatului de căutare internațională.

6. A afirmat reclamanta că este de notorietate faptul că, în ultimii ani, autoritățile din Federația Rusă au desfășurat diverse acțiuni represive împotriva protestatarilor și disidenților, în special împotriva celor care critică guvernarea sau politicile oficiale. Astfel de acțiuni au inclus arestări arbitrare, deschiderea de dosare penale motivate politic, intimidări, restricționarea libertății de exprimare, precum și alte forme de persecuție sistematică.

7. Partea reclamantă a precizat că la momentul examinării cauzei există numeroase rapoarte internaționale emise de organizații de prestigiu, care documentează cazuri de persecuție a opozanților politici și a disidenților în Federația Rusă. Printre categoriile vizate se regăsesc activiștii pro-democrație, jurnaliștii independenți, membrii organizațiilor neguvernamentale și protestatarii pașnici. În mod constant, guvernul rus a fost criticat de organizațiile internaționale pentru apărarea drepturilor omului pentru utilizarea excesivă a forței și pentru încălcarea gravă a libertăților fundamentale ale persoanelor implicate în activități civice sau politice critice față de regim.

8. Totodată, reclamantă a relevat că, în Federația Rusă, persoanele care dețin dublă cetățenie, inclusiv cetățenia rusă și ucraineană – pot fi supuse aceluiași riscuri și forme de represiune ca și cetățenii ruși, în special în ceea ce privește libertatea de exprimare și manifestarea opoziției față de regimul politic.

9. A notat reclamanta că, în cazul său, situația este și mai complicată din cauza relațiilor tensionate dintre Rusia și Ucraina, indicând că deține și cetățenia ucraineană, obținută în anul 2002. Această împrejurare, în contextul actual geopolitic, o expune unui risc suplimentar de persecuție, atât pe criterii politice, cât și etnice sau de cetățenie.

10. Reclamanta Gokhveis Tatiana și-a întemeiat acțiunea pe următoarele prevederi legale: art. 11, art. 17, art. 19, art. 42, art. 48 și art. 51 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, art. 6 alin. (1) lit. a) - c) și art. 56 lit. a) - f) din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor

în Republica Moldova și art. 3, art. 5, art. 6, art. 7, art. 10, art. 17, art. 20, art. 21, art. 36, art. 39, art. 189 și art. 206 din Codul administrativ.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin hotărârea din 02 decembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată înaintată de Gokhveis Tatiana a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La data de 26 decembrie 2024 avocatul Cebanaș Alexandru, în interesele apelantei Gokhveis Tatiana, a contestat cu apel hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 02 decembrie 2024, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia din 06 mai 2025 a Curții de Apel Centru, a fost respinsă cererea de apel depusă de avocatul Cebanaș Alexandru, în interesele apelantei Gokhveis Tatiana, și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 02 decembrie 2024.

14. Curtea de Apel a reținut că, în speță, obiectul controlului judecătoresc îl constituie decizia nr. 535/24/DAA din 27 februarie 2024, prin care a fost respinsă cererea de azil.

15. Totodată, obiect al examinării îl constituie și pretențiile subsecvente ale reclamantei privind constatarea faptelor invocate de către Gokhveis Tatiana, ca fiind admisibile pentru acordarea protecției umanitare în conformitate cu art. 19 al Legii nr. 270.

16. Instanța de apel a notat că prima instanță just a concluzionat despre netemeinicia acțiunii, dispunând respingerea acesteia, soluția fondului având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită.

17. Instanța de apel a remarcat că, circumstanțele învederate de către reclamantă/apelantă în cererea privind acordarea protecției pe teritoriul Republicii Moldova, nu constituie temeii real și întemeiat pentru admiterea și satisfacerea acesteia, or, nu s-au identificat temeri justificate și întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, că ea se află în afara țării a cărei cetățenie o deține datorită acestei temeri și nu dorește să se pună sub protecția acestei țări și ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

18. Instanța de apel a indicat că, Gokhveis Tatiana, a intrat pe teritoriul Republicii Moldova la data de 26 martie 2023. Cererea de azil a fost depusă de Gokhveis Tatiana la 19 aprilie 2023, la aproximativ o lună după reținerea sa de către colaboratorii IGPF al MAI.

19. În opinia instanței de apel, aceste circumstanțe ridică dubii legate de autenticitatea temerii de persecuție invocată de reclamant. În mod obișnuit, cererile de azil sunt depuse imediat ce o persoană ajunge pe teritoriul Republicii Moldova, pentru a solicita protecție internațională (art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008).

20. Instanța de apel a reținut că Gokhveis Tatiana a părăsit legal țara de origine în anul 2019 și s-a stabilit ulterior în Kazahstan. Ulterior, a plecat în Turcia, unde a locuit până la data de 25 martie 2023, iar la 26 martie 2023 a intrat pe teritoriul Republicii Moldova. De asemenea, în cadrul procedurii administrative s-a constatat că Gokhveis Tatiana nu a fost supusă condamnărilor în țara sa de origine, nu a fost arestată, reținută sau judecată.

21. Totodată, instanța de apel a subliniază că Gokhveis Tatiana este dată în căutare internațională de către organele competente din Federația Rusă, în scopul tragerii la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 159 alin. (4) din Codul penal al Federației Ruse – *escrocheria*. Prin ordonanța din 19 noiembrie 2020 a Judecătoriei raionului Oktiabrski, orașul Reazan, Federația Rusă, în privința lui Gokhveis Tatiana a fost aplicată măsura preventivă – arestarea preventivă, ultima fiind anunțată în căutare.

22. În acest context, instanța apel a reținut că, fapta imputată apelantei – respectiv, săvârșirea infracțiunii de escrocherie, prevăzută la art. 159 alin. (4) din Codul penal al Federației Ruse – nu are caracter politic, ci constituie o infracțiune contra patrimoniului. În aceste condiții, faptul că Gokhveis Tatiana este dată în căutare internațională și a fost dispusă măsura preventivă a arestului de către autoritățile judiciare din Federația Rusă nu poate fi considerat, în sine, o formă de persecuție politică. Prin urmare, teama de urmărire penală pentru o astfel de faptă nu justifică acordarea statutului de refugiat și nu conferă, în mod automat, dreptul la protecție internațională.

23. Subsecvent, în cazul apelantei Gokhveis Tatiana, nu există indicii că aceasta ar fi supusă unui proces penal injust sau că ar risca tratamente inumane sau degradante în Federația Rusă. Astfel, temerea apelantului nu poate fi calificată drept „persecuție” în sensul art. 45 alin. (1) și (2) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008. Respectiv, urmează a fi delimitate eschivarea de la o cauză penală de temerea de întoarcere în țara de origine pe motive de persecuție, în cazul apelantului fiind valabilă prima variantă.

24. Prin urmare, instanța de apel a constatat că Gokhveis Tatiana nu a reușit să susțină prin probe pertinente și concludente afirmațiile sale de teamă față de persecuții

sau alte vătămări grave la care ar putea fi expusă în Federația Rusă, or, nu au fost constatate circumstanțe sau probe care să arate că la revenirea reclamantei în Federația Rusă aceasta s-ar afla în pericol. Or, instanțele tind să acorde protecție internațională atunci când există dovezi clare și suficiente privind pericolul real, iar teama invocată este justificată și bine fundamentată în contextul concret.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

25. La 16 septembrie 2025, prin intermediul poștei electronice, Gokhveis Ttaiana, reprezentată de avocatul Cebanaș Alexandru, a declarat recurs împotriva deciziei din 06 mai 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a deciziei cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

26. În motivarea recursului, Gokhveis Ttaiana, reprezentată de avocatul Cebanaș Alexandru, a susținut că instanța de apel a aplicat eronat prevederile legale relevante și a omis examinarea detaliată a circumstanțelor esențiale ale cauzei, astfel că concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

27. Consideră recurenta că, instanța de apel în lipsa unui suport probatoriu concludent și fără argumente certe, a respins cererea de apel fără a se expune asupra tuturor aspectelor de drept și de fapt ale litigiului.

28. Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale.

29. Prin referința din 26 septembrie 2025, Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie, a solicitat respingerea cererii de recurs depuse de Gokhveis Ttaiana, reprezentată de avocatul Cebanaș Alexandru.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

30. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

31. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen”

32. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia

vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

33. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

34. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată reprezentantului recurenteii la 18 iulie 2025, iar recursul a fost depus, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

35. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

36. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

37. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în cererea de recurs, nu relevă temeuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau

procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurată.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

40. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

41. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

42. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

43. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de

o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

44. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

45. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Gokhveis Ttaiana, reprezentată de avocatul Cebanaș Alexandru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni